

PORTRET po PICASSU

* Likovna naloga*

Želim ti obilo užitkov ob ustvarjanju ☺

Čas ustvarjanja: 2 šolski uri

Likovni material: poljuben: navaden svinčnik in radirka za pomožno risbo, suhe barvice, flomastri, (lahko tudi voščenke, vodenke, tempere barve, lepljenka, ...)

Format papirja: bel list papirja A4

Pomagaj si s priloženim slikovnim gradivom ali pa poišči svojega na internetu (vtipkaš PICASSO CUBISM) in poskusi kopirati kubistični slikarski stil enega izmed najbolj slavnih modernih umetnikov: Pablo Picassa.

Predlagam, da obraz najprej na rahlo skiciraš s svinčnikom, ga razdrobiš na posamezne geometrijske like, nato se pa odloči s katerimi barvami boš podobo obraza pobarval, kako boš izrazil čustva, izdelal ozadje slike oziroma prostor, kjer portretiranec pozira.

Bodi kreativen in ne boj se eksperimentirati.

Na svoj dokončan likovni izdelek čitljivo napiši svoje ime in priimek ter razred. Izdelek fotografiraj in mi ga pošlji na moj e- naslov:

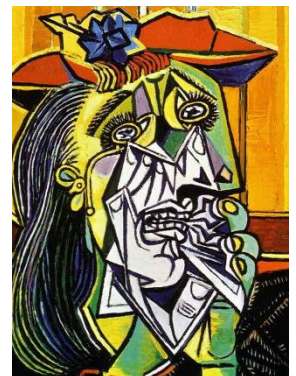
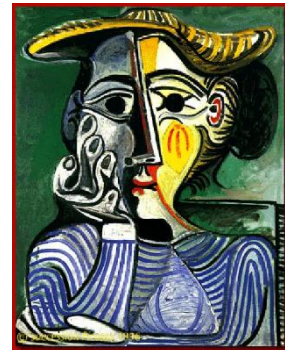
tina.grobovsek@siclj.si

Ali vidite v sliki žensko, ki se gleda v ogledalu?

Ali opazite nerealnost prizora: dekle si lahko v ogledalu istočasno ogleduje sprednji in zadnji del telesa?

Kot bi se pred ogledalom premikala in bi svojo podobo od spredaj in zadaj lovila v zrcalu?...

Slikar je njeno gibanje ujel in naslikal v trenutek, kjer se dva različna časa združita v izredno pisani in nenavadni sliki, sestavljeni iz geometrijskih likov.

Ali je žensko strah,
si grize prste?

- **PORTRET** je slika, fotografija, kip ali druga umetniška upodobitev osebe, pri katerih je obraz in njegov izraz prevladujoč.
- Namen je prikazati podobo, osebnost in celo razpoloženje osebe. Iz tega razloga slika portreta na splošno ni samo posnetek, ampak kompozicija slike osebe v nekem položaju.
- Portret pogosto kaže osebo, ki gleda neposredno v slikarja in fotografa, saj tako portretiranec najbolj uspešno sodeluje z gledalcem.

KUBIZEM

Kubizem je umetniška smer v sodobnem slikarstvu, za katero je značilnost **predstavljanje predmeta iz različnih zornih kotov hkrati**.

Kubizem se je razvil po letu 1908, ko sta se raziskovanja novih slikarskih načel lotila Francoz **Georges Braque** in v Parizu živeči Španec **Pablo Picasso**.

Vpliv kubizma se je v ostale dele sveta širil predvsem iz Francije. Z začetka pa se je težko uveljavil pri občinstvu, ki je njuna dela kritiziralo in zavračalo. Kritiki so z mešanico posmeha in zaničevanja uporabljali besedo »kubično«, ki jo moramo razumeti kot oznako **prevladujočih oblik**.

Kubistične slike so sorazmerno enolično strukturirana površina ploskev, oglatih drobcev in povečini odprtih polkrogov.

V času, ko so rentgenski žarki in mikroskopi omogočili pogled na resničnost, ki je bila dotlej nedostopna, se umetniki niso več ukvarjali z iluzionističnimi upodabljanjem realnosti, marveč so se tudi sami zanimali za analizo s pogledom, ki razgalja in **ponazarja geometrično strukturo stvari**.

Slikar se je odpovedal nespremenljivemu zornemu kotu in je hkrati prikazoval trodimenzionalnost telesa tako, da ga je razstavil na dele in jih razgrnil po dvodimenzionalni površini. To seveda ni bilo isto, kot da bi razstavil škatlo na ploskve in jih kot maketo razgrnil - šlo je za novo stvaritev.

Kubizma torej ne moremo interpretirati zgolj kot nov slog, marveč predvsem kot novo vizijo sveta, kot estetsko spoznanje in vdor v svet, ki sta se pridružila podobi sveta, kakršno sta ustvarila naravoslovje in filozofija.